

ŻYC EWANGELIA

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* Mt 21,33-43* 08.10.2017

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: «Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo”. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?» Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze». Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach”. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

Bóg dał człowiekowi ogromny dar! Oddał mu ziemię, która stworzył, niebo, morskie głębinę, kosmiczne przestworza. Nie uczynił z niego zaprogramowanej maszyny, ale obdarzył wolnością. Co więcej, posłał swego Syna, który jest obecny pod postaciami chleba i wina. Czy kiedykolwiek zastanawiałem się nad tym, jak korzystam z tych wszystkich darów? Co moja codzienna praca wnosi w ten świat? Co ja swoją osobą wnoszę w ten świat? Wydaje się, że niewiele się nad tym zastanawia! Człowiek w dzisiejszym świecie żyje tak, jak by to on był panem i stwórcą wszystkiego. Nie ma dla niego żadnej świętości. Coraz to nowsze odkrycia medyczne, techniczne pozwalają mu na zdobywanie ziemi, ingerencję w ludzkie życie, ułatwiają niejednokrotnie codzienne życie. Ale nie są w stanie zrobić wszystkiego. Często, kiedy przychodzi wyrok nieuleczalnej choroby, śmierć – nauka, medycyna rozkładają ręce – staje się jak dziecko, które nie może nic uczynić. Pan Bóg jest Panem powierzonej nam winnicy, a my jesteśmy najemnikami. Pamiętajmy o tym, że nic nie trwa wiecznie! Kiedy przyjdzie czas zbiorów, staniemy przed obliczem Stwórcy, aby zdać sprawę z naszego życia.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy mam świadomość, że Bóg-Stwórca jest zarazem Panem tego świata – Owej winnicy, do której posłał swego Jedyne Syna? Jak ja przyjmuje Chrystusa? Jak często z Nim rozmawiam? Czy jest to język miłości?

Do wykonania: Będę mówił w tym tygodniu możliwie często: Dziękuję Ci Boże, za Syna Twego, Którego posłałeś do nas i Który jest z nami i wśród nas.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

09.10 (poniedziałek) Wspomnienie bł. Wincentego Kadłubka, biskupa

Urodził się po 1150 r. lub ok. 1160 według tradycji we wsi Karwów koło Opatowa,

zm. 8 marca 1223 w Jędrzejowie). Zasłynął przede wszystkim jako pierwszy w historii uczony Polak i pisarz, autor „Kroniki Polski”. Był kapelanem i doradcą księcia krakowskiego, potem biskupem krakowskim, w końcu mnichem cysterskim. Kiedy po 400 latach otwarto grób, jego ciało znaleziono prawie

11.10 (środa) Wspomnienie św. Jana XXIII, papieża

Właściwie Angelo Giuseppe Roncalli; ur. 25 listopada 1881 w Sotto il Monte, zm. 3 czerwca 1963 w Watykanie). Mimo krótkiego pontyfikatu św. Jan XXIII uchodzi za jednego z najwybitniejszych papieży w dziejach Kościoła. Znany głównie jako inicjator Soboru Watykańskiego II, "dobry papież" - jak go nazywano - był przede wszystkim człowiekiem pełnym osobistego uroku, skromności i pokory, znanym z doskonałego poczucia humoru. Z "Dziennika duszy", który po sobie zostawił, wylania się sylwetka chrześcijanina, który był zakochany w Bogu, wystrzegał się grzechu i obdarzał przyjaźnią wszystkich ludzi, bez względu na ich poglądy czy wiarę. Jednak cechą, która go najbardziej wyróżniała była udzielająca się innym niezwykła pogoda ducha. "Smutny ksiądz - mawiał - jest złym księdzem".

13.10 (piątek) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

„Bardzo bogata działalność ojca Honorata była owocem jego głębokiego życia wewnętrznego – pisze jego biograf ksiądz Jan Pałyga. – Bardzo gorliwie troszczył się o zbawienie ludzkich dusz. Każdą pracę uzależniał od świętości i usilnie starał się by być pokornym i posłusznym. Do ośmiu godzin dziennie przeznaczał na modlitwę. Szedł wytrwale z cierpiącym Chrystusem. Czytamy dalej: Szedł prosto do celu, który uznał za słuszny, posłuszny do końca wewnętrznej prawdy. Nie lękał się więzienia i wygnania. Był wierny stolicy Apostolskiej. Uczył posłuszeństwa powierzone sobie dusze, ale sam był heroicznie posłuszny. Był szalony, jak szalony był św. Franciszek, którego był wiernym uczniem. Fascynował i fascynuje członków zgromadzeń, które założył, ale także i tych, którzy dopiero teraz o nim słyszą tak w Polsce, jak i za granicą”. Zmarł 16 grudnia 1916 r. w klasztorze o.o. kapucynów w Nowym Mieście nad Pilicą, a 16 października 1988 r. został ogłoszony przez papieża Jana Pawła II błogosławionym.

14.10 (sobota) Wspomnienie św. Małgorzaty Alacoque, dziewicy

Małgorzata urodziła się w roku 1647 we Francji w diecezji Autun. Wstąpiła do klasztoru wizytek w Paray-le-Monial. Czyniła szybkie postępy w życiu wewnętrznym i doznała objawień dotyczących kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. Gorące pragnienie naszego Pana, by Jego Najświętsze Serce doznawało szczególnej czci, zmierza – pisze św. Małgorzata – do odnowienia we wszystkich duszach skutków Odkupienia. Najświętsze Serce Jezusa jest bowiem niewyczerpalnym źródłem, które nic innego nie pragnie, jak tylko wypełnić sobą serca pokorne, aby były wolne i gotowe poświęcić życie zgodnie z Jego świętą wolą.

WARTO WIEDZIEĆ

DZIEŃ PAPIESKI – hasło tegorocznych obchodów „*Jdźmy naprzód z nadzieją!*”. Hasło stanowi zaproszenie i znak tego, że poprzez Dzień Papieski docieramy do głębi nauczania Papieża Polaka, który, wypowiadając te słowa, chce nas czynić świadkami nadziei. Zachęcamy do zbiórek na fundusz stypendialny Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Podczas XVII Dnia Papieskiego zachęcamy do czuwania modlitewnego, w którym myśli przewodnie nawiązują do życia św. Jana Pawła II oraz propagują Jego nauczanie. Centralne obchody będą miały miejsce w Warszawie. Ich głównym punktem będzie Msza św. w Bazylice św. Krzyża transmitowana przez Program 1. Polskiego Radia. Tego dnia stypendyści będą modlić się w intencji darczyńców Fundacji podczas Mszy św. w Świątyni Opatrzności Bożej, celebrowanej przez Kard. Kazimierza Nycza. Tradycyjnie, po Mszy św., odbędzie się także Koncert Galowy Dnia Papieskiego w Świątyni Opatrzności Bożej transmitowany przez TVP1. W przeddzień wręczone zostaną Nagrody TOTUS.